

Han ændrede lidt ved Hilseligten, gjorde nogle Forbedringer i Henseende til Soldaternes Forsyning med Mad og Drikke, og han har skaffet dem Tandbørster; Soldaterne og Underofficererne og deres Korer kunne faa rensede deres Tænder, de kunne vist ogsaa faa dem trukne ud og indsat ny. Det er altsammen meget godt, og dette er, som sagt, blevet udbasuneret over hele Landet som noget overordentlig stort og fortjenstfuldt, saa at man fæstnede Øjnene paa disse i Virkeligheden smaa Ting, men derimod ikke rigtig fik Øjnene op for det, som laa bagved det hele.

Jeg skal her fremdrage en Udtalelse, som er blevet fremsat af den højtærede Krigsminister her i Folketinget. Han udtalte i Rigsdagssamlingen 1903—04: „Det har imidlertid været det ledende Princip for mig under hele min Virksomhed som Minister altid at være i fuld Overensstemmelse med det høje Ting og at sørge for, at dette faar saa fuld Klarhed som muligt over alle militære Spørgsmaal, hvad jeg anser for heldigst ogsaa for Hærens Interesser“. Det lyder jo overordentlig smukt, dette, at Rigsdagen skulde have fuld Klarhed over alle militære Spørgsmaal, men lad os en Gang se, hvorledes den højtærede Krigsministers Handlinger ere: Om de nu ogsaa staa i Overensstemmelse med den stolte Udtalelse, at vi skulde have fuld Klarhed over alle militære Spørgsmaal. Det viser sig med Hensyn til den højtærede Krigsminister, at Sandheden kommer langsomt frem, den kommer frem ligesom draabevis, vi faa ikke det hele at se paa een Gang, men lidt efter lidt afsløres Sagerne for os, saa at vi først længe efter, at man har begyndt paa en Ting, kan blive klar over, hvad det egentlig er denne Ting indeholder i sig. Vi have faaet at vide i denne Sommer — det er nemlig blevet bekræftet af den højtærede Justitsministers Blad „Dannebrog“, og det maa jo være fuld Sandhed, naar det har staaet deri —, at Regeringen meget godt vidste, at da den nuværende Krigsminister blev optagen i Kabinettet, var han en Tilhænger af Fæstningen. Det kom jo ganske sikkert sidste Sommer som en Overraskelse, at „Dannebrog“ vilde skrive det, vi andre have jo nok anet det, men nogen egentlig fuld Klarhed derover havde vi ikke faaet, før „Dannebrog“ kom frem med Sandheden, nemlig at Ministeren, allerede da han blev optagen i Ministeriet, var — og det vidste Ministeriets øvrige Medlemmer

— en Tilhænger af Københavns Befæstning. Det vil med andre Ord sige, at man optog en Minister i Ministeriet, der staaer som en Tilhænger af det Punkt, der har været det stærkeste Stridspunkt her i Landet, som netop har skilt Højre og Venstre fra hinanden mere end noget andet Punkt i dansk Politik. Det er en saadan Mand, der er bleven optagen som Medlem af Regeringen. Hvis man tænkte sig, at der paa den store Festdag, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) hentydede til før, nemlig Takkefesten i Rosenborg Have og Takketogtet gennem Københavns Gader, var staaet en frem og havde sagt: Nu skulde vi præsentere Krigsministeren for Selskabet, her have I en udmærket Tilhænger af Københavns Befæstning, det er Bahnsons Arvtager, det er Fuldbyrderen af det, som Bahnson ikke kunde faa færdigt, det skal nu vise sig, at han skal være Mand for at faa det færdigt — tror jeg, at de Herrer Festsdeltagere — ogsaa det ærede Medlem for Løvel — vilde være blevene noget lange i Ansigtet. Jeg tror, at Hurraraabene vilde være blevene kvalte i Struben paa ham, naar han skulde til at raabe Leve for det ny Ministerium. Det havde været rigtigt og ærligt, det havde været bedre, om Sandheden var kommet frem den Dag i Rosenborg Have end nu først sidste Sommer gennem „Dannebrog“, da vi fik at vide, at vor, Venstres Krigsminister er en Tilhænger af Bahnsons Fæstning uden omkring København. Vi se jo, at den Minister, Krigsminister, som Venstre har valgt sig, fremtræder mere og mere som den krasseste Militarist, vi vistnok nogen Sinde have haft til at beklæde Krigsministerembedet her i Landet.

Jeg skal minde om den Udtalelse, jeg citerede før, at Krigsministeren ønsker, at Rigsdagen skal have fuld Klarhed over alle militære Spørgsmaal, og saa skal jeg sammenholde den med den Stilling, den højtærede Krigsminister indtog i det berømte Krudttaarnsspørgsmaal, i Bygningen af Kasematter ude omkring i Fæstningsværkerne. Hvorledes fik vi da fuld Klarhed? Ja, vi have faaet det, men det varede længe, det var kun skridtvis, kun draabevis, at Sandheden kom frem, saaledes at vi vide, at det, der er lavet derude, og som blev fremstillet fra første Færd af for Finansudvalget som et rent og skært civilt Foretagende, har vist sig at være et rent og skært militært Foretagende. Det var jo ogsaa saa naturligt, naar den ærede Krigsminister staaer som en Tilhænger af